

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΥΤΙΝΑΣ

Ο «Πολιτιστικός Θησαυρός» του τόπου μας

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2019

«Σκοπός του Μουσείου είναι η διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, η συγκέντρωση, διάσωση, διατήρηση και προβολή του πάσης φύσεως ιστορικού και λαογραφικού υλικού για τη μορφωτική και πολιτιστική προαγωγή των κατοίκων της Βυτίνας και της ευρύτερης περιοχής και τη γνωριμία του επισκέπτη με τον τοπικό λαϊκό πολιτισμό»

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΥΤΙΝΑΣ

Η προσπάθεια διάσωσης της εικόνας του τρόπου ζωής του παρελθόντος, δηλ. οι ασχολίες των ανθρώπων, τα μέσα διαβίωσης, τα εργαλεία των διαφόρων επαγγελμάτων, οι μορφές ψυχαγωγίας και γενικά οι καθημερινές σχέσεις και τα πρόσωπα υλοποιείται μέσω των λαογραφικών μουσείων, μικρών ή μεγάλων. Οι χώροι αυτοί διασώζουν αλλά και παρουσιάζουν στους επισκέπτες το πολιτιστικό παρελθόν κάθε τόπου μέσω των εκθεμάτων, τα οποία έχουν συγκεντρωθεί με πρωτοβουλία ιδιωτών ή συλλογικών φορέων ή επιστημονικών ιδρυμάτων. Ο τόπος μας, η Βυτίνα, με το τόσο σπουδαίο πνευματικό και πολιτιστικό παρελθόν, με τις σημαντικές προσωπικότητες, με τη συμβολή της στα μεγάλα ιστορικά γεγονότα του έθνους, με τη δράση και την ευρηματικότητα στην καθημερινή ζωή ήταν αδύνατον να υστερεί στον τομέα αυτό. Είναι αδιανόητο ένας τόπος όπως ο δικός μας με την ιστορική του σχολή, με την ονομαστή βιβλιοθήκη, με το Τριανταφυλλίδειο ίδρυμα, με τους τόσους συλλόγους, με τα δραστήρια σχολεία, να στερείται λαογραφικού μουσείου, που είναι η «φωτογραφία» του ιστορικού και πολιτιστικού παρελθόντος.

Δύο δραστήριοι Βυτινιώτες λοιπόν, ο αείμνηστος δάσκαλος Λεωνίδας Αναγνωστόπουλος και ο Σωτήρης ο Κούκας διαπιστώνοντας τον κίνδυνο φθοράς όλων αυτών των δειγμάτων του τοπικού λαϊκού πολιτισμού άρχισαν στα τέλη της δεκαετίας του εβδομήντα να συγκεντρώνουν το υλικό αυτό είτε από αποθήκες (κατώγια), που είχε εγκαταλειφθεί, είτε από προσφορά ιδιωτών και να το ταξινομούν κατά κατηγορία. Όταν θεώρησαν ότι είχε συγκεντρωθεί αρκετό, σκέφτηκαν να το οργανώσουν σε ένα εκθεσιακό χώρο και έτσι γεννήθηκε το «λαογραφικό μουσείο Βυτίνας» κάπου στα μέσα της δεκαετίας του ογδόντα (1986), το οποίο στεγάστηκε αρχικά στο ισόγειο της βιβλιοθήκης.

Αργότερα μεταφέρθηκε στο κτίριο της πλατείας, το οποίο ανεγέρθηκε από την Κοινότητα Βυτίνας με την οικονομική ενίσχυση για την ολοκλήρωσή του της Μαρίας και της Ανδριάνας Παπαηλίου σε μνήμη του πατέρα τους Παναγιώτη Παπαηλίου. Σήμερα το μουσείο λειτουργεί με ευθύνη του Πολιτιστικού συλλόγου «Κων/νος Παπαρηγόπουλος», ενώ η ξενάγηση, η συντήρηση και άλλες αναγκαίες επεμβάσεις γίνονται από τον αντιπρόεδρο του κ. Φώτη Κατσούλια με εθελοντική προσφορά. Το μουσείο διαθέτει εξαιρετικού ενδιαφέροντος εκθέματα, όπως φωτογραφίες, οικιακά σκεύη, γεωργικά εργαλεία, είδη εξοπλισμού του σπιτιού, αργαλειό, ενδυμασίες τοπικού χαρακτήρα, χειρόγραφα, εκκλησιαστικά είδη, εργαλεία διαφόρων επαγγελμάτων, και πολλά άλλα δείγματα του λαϊκού πολιτισμού. Η σημασία του μουσείου είναι τεράστια για τη λαϊκή παράδοση, διότι αφενός δεν επιτρέπει την απώλεια μοναδικών πολιτιστικών χαρακτηριστικών του τόπου μας και παράλληλα δίνει την ευκαιρία στον επισκέπτη να μάθει και να θαυμάσει τη Βυτινιώτικη παράδοση.

Ο Σύλλογος των απανταχού Βυτιναιών και φίλων της Βυτίνας, επειδή θεωρεί καθήκον του τη διαφύλαξη και προβολή των ιστορικών και πολιτιστικών μνημείων του τόπου μας παρουσιάζει με το φετινό του ημερολόγιο το λαογραφικό μουσείο περιεκτικά και όσο του επιτρέπει ο χώρος ενός ημερολογίου, ώστε να γίνει αυτό ευρύτερα γνωστό. Επειδή όμως οι προθέσεις, όσο και αν είναι ευγενείς, προσκρούουν πάντοτε σε ανυπέρβλητα οικονομικά εμπόδια, ο σύλλογος μπόρεσε να υλοποιήσει τον στόχο του μετά την ευγενή προσφορά του διακεκριμένου εισαγγελέως εφετών κ. Παναγιώτη Παναγιωτόπουλου ώστε να καλυφθεί το οικονομικό κόστος της έκδοσης προσφέροντας το ποσόν σε μνήμη της προσφάτως θανούσας μητέρας του.

ΒΥΤΙΝΙΩΤΗ ΓΝΩΡΙΣΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΖΟΥΣΑΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΤΕΡΟΙ ΒΥΤΙΝΑΙΟΙ
ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΞΕ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΣΟΥ.

ΟΙΚΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ

*«Γάγομα θέλει το αγγειό,
και το κουτάλι λάδι»*

Ένα μεγάλο τμήμα του μουσείου καλύπτουν διάφορα οικιακά σκεύη, όπως «Τετζερέδες», μαχαιροπήρουνα, κεψέδες, κουτάλες, καρβουνιστήρια, μύλοι του καφέ, γουδιά, μαγκάλια ακόμα και μια παμπάλαη ραπτομηχανή χεριού. Όσο περισσότερα είχε το αγροτικό σπίτι, τόσο διευκολυνόταν η νοικοκυρά, διότι είχε πολλές δυσκολίες να αντιμετωπίσει όπως οι καιρικές συνθήκες, οι υποτυπώδεις χώροι εκτέλεσης των οικιακών εργασιών, τα πενιχρά μέσα, η πολυμελής οικογένεια.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

«Φουστανέλα στο παζάρι
και πιτούρι στο χωράφι»

Η τοπική επίσημη ενδυμασία παρουσιάζεται σε δύο μορφές, αφενός η ανδρική με τη φουστανέλα, το πουκάμισο, τη φέρμελη, το σελάχι, τα τσαρούχια και αφετέρου η γυναικεία με τη φούστα, την πουκάμισα, το κοντογούνι και τα υπόλοιπα συμπληρωματικά της γυναικείας αμφίεσης. Εκτός από την επίσημη ενδυμασία παρουσιάζονται και η δευτερεύουσα γυναικεία με τη χρωματιστή φούστα, την ποδιά και το σάλι (μπελερίνα).

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

ΕΠΑΙΝΟΙ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΙΑ ΑΝΔΡΕΙΑΣ

Οι Βυτιναίοι διακρίνονται και την περίοδο της ειρήνης και τον καιρό του πόλεμου. Ενδεικτικά στοιχεία της αρίστευσης εκτίθενται στο μουσείο, όσα βέβαια προσφέρθηκαν από τους κατόχους. Το δεξιό είναι μετάλλιο ανδρείας των Βαλκανικών πολέμων και ανήκει στον Ιωάννη Λιαρόπουλο. Το άλλο είναι χρυσούν μετάλλιο της έκθεσης της Θεσσαλονίκης για προϊόντα παραγόμενα στη Βυτίνα και αποδόθηκε στον Τριαντάφυλλο Παπαναστασίου.

«Στον πόλεμο παλληκαριά, δούλεψη στο χωράφι. Στο σπίτι και στον αργαλειό υπομονή μεγάλη»

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Ο ΑΡΓΑΛΕΙΟΣ

Κεντρική θέση στο μουσείο κατέχει ο αργαλειός και τα μέσα επεξεργασίας του μαλλιού (ρόκα, ανέμη, ανεμίδι, λανάρια κ.λ.π.). Η Βυτινιώτισσα ήταν ικανότατη στον χειρισμό του αργαλειού και από τα χέρια της έχουν βγει πραγματικά έργα τέχνης. Ο αργαλειός είναι «στημένος» σε κύρια θέση του μουσείου με όλα τα εξαρτήματά του (μιτάρια, ποδαρικά, χτένι, ξυλόχτενο, αντιά, σπάθες κ.λ.π.). Επίσης εκτίθενται και λίγα δείγματα υφαντών.

«Σανείν' στραβός ο αργαλειός
τι φταίει η ανυφάντρα;»

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

ΠΡΟΣΩΠΑ

Σημαντικό μέρος κατέχουν οι φωτογραφίες προσώπων, που έχουν «παίξει» σημαντικό ρόλο στην τοπική κοινωνία, όπως προκρίτων, δημάρχων, ευεργετών και άλλων. Τέτοιες είναι του προκρίτου Επαμ. Νικολόπουλου, του δημάρχου Δημητρίου Θεοφιλοπούλου, των ευεργετών Τρύφωνος Ζαχαροπούλου και Δημητρίου Πανταζοπούλου. Υπάρχουν όμως και φωτογραφίες απλών κατοίκων που συγκροτούσαν μια ζωντανή και δραστήρια τοπική κοινωνία.

«Ο άντρας κάνει τη γενιά, κι' όχι η γενιά τον άντρα»

ΜΑΪΟΣ

ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΚΕΥΗ

Ο Βυτιναίος, ιδιαίτερα ευσεβής από την αρχαιότητα, φρόντιζε τους κυρίως ναούς της κωμόπολης, αλλά και τα ξωκλήσια. Σε μια γωνιά του μουσείου εκτίθενται αναλόγια, καντήλια, εικόνες, ένα προσκυνητάρι, παραδοσιακά στέφανα γάμου, εκκλησιαστικά βιβλία, και εργαλεία κατασκευής κεριών. Χαρακτηριστικά είναι και ορισμένα χειροποίητα Βυτινιώτικα κεντήματα διακοσμητικά των εικόνων.

«Το θυμιατό θέλει παπά και το ψαλτήρι ψάλη και τα δωδεκακάντηλα θέλουν καντηλανάφη»

ΙΟΥΝΙΟΣ

ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

ΓΕΩΡΓΙΑ

Πολύτικα εργαλεία της καλλιέργειας της γης, «ποτισμένα» με πολύ ιδρώτα. Αρκετά από αυτά τα κατασκεύαζε ο ίδιος ο Βυτιναίος γεωργός (ξυλάλετρο, στυλιάρια, ντουένια, χαράρια), ενώ άλλα τα προμηθεύονταν από τους σιδηρουργούς. Χαρακτηριστικά εκθέματα είναι τα μέσα άρωσης (άροτρα ξύλινα και σιδερένια, λαιμαριές, τραβηχτά, ξυνάρια, κασμάδες), θερισμού (δρεπάνια), αλωνίσματος (δικράνια, φτυάρια, δρυμώνια, ντουένι).

ντουένι

*«Τ' αλέτρι θέλει δύναμι και το ξυνάρι τέχνη,
Τ' αλώνι θέλει ξέλαση και το δρεπάνι κέφι»*

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

ΥΛΟΤΟΜΙΑ

*«Το τσεκούρι θέλει μπράτσα
και ο καταρράχης χέρια»*

Η τρίτη επαγγελματική απασχόληση των Βυτιναίων μετά τη γεωργία και την κτηνοτροφία ήταν η υλοτομία. Τα δάση του Μαινάλου εξασφάλιζαν εργασία στους υλοτόμους αλλά και την καύσιμη ύλη του χειμώνα σε όλους τους κατοίκους. Τα κύρια εργαλεία του υλοτόμου ήταν το τσεκούρι, η κόφτρα, ο καταρράχης, οι ξυλόσφηνες, οι σιδερόσφηνες και άλλα βοηθητικά. Το καλό σαμάρι επίσης έκανε ευκολότερη τη μεταφορά των ξύλων στο σπίτι.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

Α ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΑ

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

Το αμπέλι εξασφάλιζε το κρασί, απαραίτητο για τη διατροφή του Βυτιναίου μαζί με το ψωμί. Τα εργαλεία της αμπελοκαλλιέργειας πολλά. Κλαδευτήρια, μηχανές ραντίσματος, θειαφιστήρια, βούτες και άλλα. Του τρύγου τα ασκιά, τα κοφίνια, τα πατητήρια, τα χωνιά, οι τσιπουριές. Του τσίπουρου το «ρακοκάζανο» και ο «λουλάς».

«Τον τρυγητή τον χαίρεται, οπούχει να τρυγήσει»

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας "Ο Άγιος Τρύφων"

ΟΙΚΙΑΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Η Βυτινώτισσα νοικοκυρά εκτελούσε πληθώρα εργασιών τόσο οικιακών όσο και υπαίθριων. Δύο από τις κυριότερες οικιακές εργασίες ήταν το ζύμωμα και το σιδέρωμα. Το ζύμωμα απαιτούσε αρκετά σκεύη όπως σκαφίδι, πλαστήρι πινακωτή, κρησάρα και άλλα βοηθητικά. Το σιδέρωμα γινόταν με το «καρβουνοσίδερο» ανοιχτό ή κλειστό και με το «σκανταλέτο» κατάλληλο για το σιδέρωμα της φουστανέλας.

«Σκαφίδι φτιάξε από πενκί, πλαστήρι απ' ελάτι»

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

ΚΕΝΤΗΜΑ-ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ-ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Η Βυτινιώτισσα διακρίνεται και για την καλλιτεχνική της προδιάθεση με αποτέλεσμα τον ελεύθερο χρόνο να κεντάει, να ζωγραφίζει και να διακοσμεί. Σύνθηδες κέντημα ήταν η περίφημη «καλημέρα. Ονομαστή κεντήστρα και ζωγράφος ήταν η Ντίκα η Χρυσανθοπούλου (Καραμπράμου), έργα της οποίας εκτίθενται στο μουσείο. Παράλληλα υπήρχαν και σπουδαίοι ντόπιοι ξυλογλύπτες δημιουργήματα των οποίων επίσης εκτίθενται.»

*«Αν έχεις χέρι κέντησε, αν έχεις μάτι πλέξε
Κι αν έχεις και τα δυο αυτά, ομόρφυνε το ξύλο»*

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

ΤΣΑΓΚΑΡΙΚΟ - ΜΠΑΚΑΛΙΚΟ

Δύο σημαντικά επαγγέλματα, που ασκήθηκαν αλλά και ασκούνται στη Βυτίνα είναι αυτό του τσαγκάρη και του μπακάλη. Αντιπροσωπευτικό δείγμα του επαγγέλματος του τσαγκάρη είναι ο πάγκος με τα εργαλεία και μια από τις πρώτες μηχανές γαζώματος παπουτσιών που έφτασαν εδώ. Του μπακάλη είναι μια παλιά πλάστιγα με τα σταθμά της. Επίσης εκτίθενται «τσαγκαράδικες» δημιουργίες όπως τσαρούχια, γουρουντσάρουχα, βακέτες και άλλα.

«Ο μπακάλης το στατέρι, ο τσαγκάρης το αμόνι»

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥ	ΤΡΙ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας "Ο Άγιος Τρύφων"

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΥΤΙΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΒΥΤΙΝΑΣ “Ο ΑΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝ”

Γραφεία: Χαλκοκονδύλη 37, ΤΚ 10432, ΤΘ 3456, ΤΚ 10210 Αθήνα | Τηλ./fax: 210 52 28 100 | www.vytina.info
Αριθμός Λογαριασμού: ALPHA BANK: 179-002101-084697

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ:
του εισαγγελέως εφετών κ. Παναγιωτοπούλου Παναγιώτη
σε μνήμη της προσφάτως θανούσης μητέρας του Αθανασίας

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Παπαδέλος Παναγιώτης
Αντιπρόεδρος: Παναγοπούλου Αρετή
Γεν. Γραμματέας: Αγγελίδης Θεόδωρος
Ταμίας: Κάρκουλας Βασίλειος
Μέλη: Γόντικα Βασιλική, Κοκκαλιάρη Ευσταθία, Λιαρόπουλος Δημήτριος,
Πλέσσιας Τρ. Παναγιώτης, Τζίφας Γ. Μιλτιάδης, Τζίφας Γ. Νικόλαος, Τραυλός Λάμπρος

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΑΝ:

Φωτογραφία | Θεόδωρος Αγγελίδης, Χαράλαμπος Λιαρόπουλος, Βασίλης Παπαδέλος
Κείμενα | Παναγιώτης Παπαδέλος
Καλλιτεχνική επεξεργασία | Ειρήνη Κλαδάκη
Εκτύπωση | ALKODI GROUP (Αριστοτέλους 91, Πλ.Βικτωρίας, www.alkodi.gr)

μηχανή παπουτσιών

ασκιά

γουνδιά

κρεατομηχανές

πάντα τοίχου

γραμμόφωνο